

LA INFLUENCIA

DE LA V. O. T.

II

El predomini del criteri individualista en una gran part dels Directors de la V. O. T. ha entretingut, com insinuavam en el número de Juny, el natural expandiment d'aquesta Ordre, tant recomanada per els Pontífexs de l'Església, y ha impedit els saludables efectes que per sa propia missió y finalitat característica devía produhir en la societat. Cert que en el ordre individual haurán lograt, y aixó no es poca cosa, la santificació de molts cristians sostenintlos en el compliment

de llurs devers, inspirántelshi amor á la pietat, al sacrifici, á la caritat, á la justícia, en una paraula, á totes les virtuts que corresponen á una vida sòlida y prácticament cristiana; y no 's pot negar que aixó solsament ja es una gran gloria de

la V. O. T. y que baix aquest punt de vista may serà estéril pera la societat, puig que feut bons cristians ens dona pares exemplars, fills obedients, amos bondadosos, amichs fidels, jutjes justiciers, etc., etc.

Pero tot això, que en sí es molt, no es més que 'l gra de sorra, la pedra isolada que una má mestre y directora ha de ordenar y col·locar en la construcció del gran edifici social: seria comparable á un exércit ben disciplinat y ab una excel·lent organissació interna, pero faltat d'ideal y direcció pera la guerra. Aquest exércit tindria una gran qualitat y un gran defecte: la gran qualitat estaria en la disciplina; el gran defecte en la privació d'un servey important que podria prestar á la patria empleant la seva organissació y disciplina en desfer les emboscades de llurs enemichs y aixamplar els horitzons de la mare patria.

Vousaquí retratades la bona qualitat y el gran defecte de les Congregacions de la V. O. T. formades segons un criteri exclusivament individualista. La bona qualitat está en l'esperit intern de la Ordre que s'alcansa ab l'observancia de la Regla, l'assistencia á les funcions y conferencies, la bona organissació en els càrrechs, la recta administració, etc.: tot això acumula vida interna, nodreix ab esperit evangélich, y per consegüent ab element sobrenatural, les forces orgániques, templa l'esperit; pero falta que aquesta vida, aquestes energies, aquestes forces tan precioses no s'perdin ni s'estanquin per falta d'ideal y direcció oportuna.

P. J. DE BESALÚ.

Preguntes de Cafecisme

de la Regla de la V. O. T.

(Continuació).

—¿Ab quina autoritat la V. O. T. s'anomena *Ordre* y no *Congregació*?

—La V. O. T. s'anomena *Ordre* y no *Congregació* per haverla distingida ab aquest calificatíu els Sants Pares especialment Be-

net XIII en la Butlla *Paterna sedis apostolicæ*, y Lleó XIII en la Encíclica *Misericors Dei Filius*.

—Y ¿per quina rahó s' auomena aixís?

—Se 'n diu *Ordre* per rahó d' analogia; puig com les ordres religioses te la seva *regla, noviciat y professió*, y superiors á qui 's subjectan en lo referent á la regla al fer la professió.

—¿Qué vol dir *noviciat*?

—El *noviciat* es l' any *enter* que s' ha de passar avans de professar pera apendrer del mestre de novicis ó del Director les coses necessaries pera esser bon terciari.

—¿Qué es la *professió*?

—La *professió* es la promesa solemne que 's fa á Deu en la persona del seu ministre d' observar durant tota la vida els Mandaments de la Lley de Deu y la Regla de la Tercera Ordre del Pare Sant Francesch.

—Aquesta professió ¿te forsa de *vot* com la dels religiosos?

—Aquesta professió no te forsa de vot puig no anyadeix cap obligació grave ni lleu á les generals dels cristians.

—¿Donchs aixís se podrà deixar de cumplir impunement?

—De cap manera; puig si no 's peca ni mortal ni venialment ab les transgressions de la regla, quan no 's tracta de debers comuns á tot cristiá, se pert, no obstant, el dret de percibir els innumerables privilegis é indulgencies que dimanen de la mateixa.

(*Seguirá.*)

Sant Lluís Rey de Fransa

Patró de la V. O T.

Qui vulga judicar de la grandesa de la Venerable Ordre Tercera que miri sos capdills! qui cregui que l' influencia de sa regla no pot servir pera tothom, qu' estudiï sos Patrons Sant Lluís Rey de Fransa y Santa Isabel, Reyna d' Hungria! La majestat que volta eixos noms es lo mantell qu' embolcalla á la Vble. Ordre Tercera. En Santa Isabel hi havia la majestat real y la majestat del dolor: en Sant Lluís la majestat de la justicia s' ajunta á la majestat real.

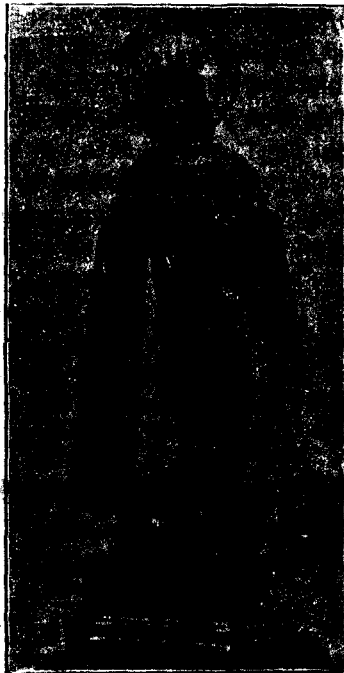
Es la justicia una majestat boy desterrada de la terra, porque s' asseu en lo trono del mateix Deu; qui en la terra s' hi acom-

panya, brillará ab raigs de la majestat que llueixen en lo trono diví. Per aixó Sant Lluís es tan gran, la justícia l'acompanyà arreu; just ab Deu, ab els homes y ab sí mateix; una sola justícia fonentse en un sol amor.

Sant Lluís nasqué el 25 d'Abril de 1215 y Blanca de Castella era la santa mare que més tart ab exemplar tendresa li deya les heróiques paraules: «fill meu, preferiria véuret mort en mos brassos que tacat ab un sol pecat mortal» y eix consell de justícia ab Deu anà fructificant en sos actes, arrelant en son cor la pietat mes profunda. Als dotze anys succehí á son pare en lo trono, y la circumspècció y seny que revelá lo feren l'idol de son poble al proclamarlo rey en 1236 als 21 anys.

En 1238 al sortir á rebre fins á Sens la verdadera corona de espines de Jesucrist, portantla, nú de cap y peus al temple de Ntra. Sra. de Vicennes y d'allí á la capella del seu real palau...

En 1244 al cre-

Escultura de l'Argudiol

acatament y servidor afecte vers nostre Criador y Redemptor, pel qui hauria donat fins la darrera gota de la sua sanch, sens flaquejar jamay en lo compliment de sos devers religiosos.

Lluís qu'estimava á sos próxims y sa norma de conducta ab els inferiors era que «en un regne cristiá no deu oblidarse que 'ls servidors que pertanyen com nosaltres á Nostre Senyor Jesucrist, son nostres germans», dictá lleys tan sabies, decrets tan profitosos pel seu poble, que fins lo més cínich dels impíos, Voltaire, en un moment de ingenuitat y entusiasme, digué: «Lluís era ca-

uarse, fent jurament de lluitar contra 'ls infiels després de surtir de la recayguda en greu malaltia que posá á perill sa vida, y quan en 1269 per segona vegada feu lo camí á Terra Santa para deslliurarla del poder otomá, doná proves de la sollicitut ab que dava á Deu lo que li devia y sos actes no foren sols una cerimonia, sino ab lo cor follejant de divina caritat, ab humil

pàs de reformar l'Europa, si hagués sigut possible en aquella època; però transformà la França en un país civilisat, li donà glòria y fou el model dels grans homes y dels sobirans. La pietat digna d'un anacoreta no perjudicà les virtuts del trono; ses liberalitats no resultaren en menys d'una sabia economia; sa encertada política s'agermanà ab una severa justícia, y potser es el únich rey que mereix tots eixos elogis reunits. Prudent y ferm en lo consell, valent sens temeritat en la guerra, compassiu com si hagués nat en la desgracia; á pochs mortals es donat reunir més virtuts». Bix testimoni d'un enemich tan declarat de la causa religiosa es tot un elogi del Sant Patró de la V. O. T.

Durant la primera jornada á Terra Santa, després d'algunes venturoses lluites y d'haver allunyat als infels de Damietta y altres ciutats, en un atach desigual, Lluís caigué presoner de sos enemichs. Pero no perdé la serenitat y com fou just en lo esplendor del trono ho fou igualment en los torments de la esclavitut. Al morir feu posar son cos sobre un llit de cendre, reconeguent son pròxim fi: pregà ab fervor de sant per la familia, pel poble, y en especial pel exèrcit que perdia son chefe.

Si descendir d'alta nissaga es un mot de glòria, que la contemplin los Terciaris la figura del seu Patró: imitin sos exemples, y veuran quina es la glòria, la grandesa y majestat qu'embelleix la Tercera de les Ordres del Seràfich Pare Sant Francesch d'Assís!

FR. JORDI DE MONTSERRAT,

O. M. Cap. de la Tercera

De Bibliografía Francescana

(ALS TERCIARIS)

L'editor de Barcelona, Gustau Gili, acaba de publicar una obra titulada: *Directorio espiritual del Terciaris Franciscano*, escrita en francès per el R. P. Eugeni Oisy, caputxí, y traduhida al castellà per el P. Agustí de Adió de la mateixa Ordre. Es el manual més complert que hem vist y que mellor exposa tots els asuntos referents á la V. O. T. de St. Francesch.

Distribuhint la materia per mesos, fa una extensa y clara exposició de la Regla dels Terciaris y de la Enciclica *Misericors Dei Filius* de Lleó XIII, no contentantse solament ab una exposició freda y literal dels debers y privilegis dels Terciaris, sino que, ab l'autoritat que li dona al autor una llarga experiència en la direcció de diferents Congregacions terciaries, sobre tot de la antiqüissima de Paris, interpreta fidelment el

esperit d'aquesta obra francescana; senyala acertades orientacions; desfà ab ample criteri, inútils y equivocats prejudicis fonamentats, moltes vegades, en opinions forjades en els estrets motllos del rigorisme que fan pera molts dificultosa, casi impossible, la observancia de la Regla; estimula á directors y dirigits á penetrar de ple en el verdader sentit y alcans de la obra francescana, senyalántelshi camins més platgerosos per els qu'élh havia ja guiat als seus terciaris á la consecució del genuí esperit seráfich.

Ara que tant se trevallava pera corretgir errors que han fet frustrar, á voltes, les óptimes esperances que en la Ordre Tercera han posat els Sants Pares, ens plau en gran manera recomanar aquesta obra que tant ha d'ajudar á n'aquest fi.

Adquiréixin els Directors y germans el *Directorio espiritual* y 's formarán una idea acabada de lo que es la V. O. T., llur importancia social, llur constitució y 'ls defectes que poden destorbar el seu progrés. Seguint al P. Oisy farán més atractivola y racional una Ordre á la que hi están cridats tots els cristians, puig hem notat que en la exposició de certs devers, com per exemple, lo referent á balls, teatres, etc., abandonant certs apriorismes é intransigencies injustificades, se col·loca en un terreno molt racional y recte, examinant les circumstancies especials que modifiquen y regulan, casi sempre, la llicitut ó il·licitut de certs actes.

P. J. DE B.

CRÓNICA

Excursió filarmónica.—Copiem de *La Veu de Catalunya*: «Orfeó Seráfich de Sarriá.—No es el nostre intent l'esbrinar fil per randa les platgeroses impresions experimentades en aquet diumenge passat, durant la nostra excursió per aquesta riallera costa de Canet y Arenys de Mar.

Tampoch vull fer ressaltar l'amabilitat incomparable del P. Director de les Ordres de Terciari de Sant Francesch d'aquesta ciutat, complaentse en organisar sortides tan germanivoles y al ensemps tan profitoses en l'ordre moral.

No altre intent m'impulsa á fer aquesta petita ressenya, que 'l fer constar ab totes nostres forces, mostrar obertament el nostre ver agraiement envers la jova, valenta, conveñuda y treballadora «Joventut Seráfica» d'Arenys de Mar, que fa esperansar consolador pervenir si persevera en aquesta gran obra.

No cal més que dir que tot just arribàvem del preciós y alegre Santuari de la Misericordia, hont matinet havíem tingut Comunió, quan ja 'ns vingueren á rebre una nodrida comissió de la susdita Joventut, y ni per un moment deixaren d'obsequiarnos, portantnos d'ací y d'allà, esplicantnos l'arrelada feina feta y la que dintre poch s'haurá portat á cap.

Verament encanta y fa renaixer noves forces éscoltar son real y treballador entusiasme.

Els frares caputxins ens serviren un suculent dinar. Hora la més grata fou la de pendre café, per quan tinguérem la satisfacció de tindre al nostre costat. Però no tot s'acabá aquí: Ens en duyen una de amagada; quan ja estávem llestos, s'acoblaren al bell mitg de la sala, y com ells també tenen Orfeó, ens feren sentir varies peces de son extens repertori. Meresquent unánim aplaudiment per son refinat desempenyo.

A la tarda cantàrem abdós Orfeons una religiosa funcioneta, celebrada á la iglesia del convent, y hi hagué eloqüentíssim sermó, que feu el Rvnt P. Pío d' Igualada, tractant sobre la música.

Per fi, en els jardins del convent, l' Orfeó de Sarriá va correspondre á tanta amabilitat cantant algunes cançons populars.

Sortirem al tren de les nou del vespre, venint çots á despedirnos, creuantse alguns crits d' afecte y germanor.—*Joan Altés Roig.*»

Segons notícies que hem rebut d' Arenys de Mar, també aquella «Joven-tut» y llur Orfeó quedaren altament impresionats y agrahits per la visita que reberen dels seus germans de Barcelona. No podem menos que felicitar de tot cor als organitzadors d' aquestes excursions y visites que tant contribuïxen á aixecar l'esperit y estrènyer els llassos de germanor seráfica entre les diferents Congregacions.

Escola Dominical de la Divina Pastora.—Aquesta Escola que tan brillantment sostenen les terciaries de Barcelona, celebrá el dia 5 de Juliol, la solemne distribució de premis en el Col·legi de la Divina Pastora, celebrantse al matí una missa de Comunió general ab plática que feu el Rvnt. P. Jascinto de Barcelona, Director de la V. O. T.; y á la tarde s' amenisá ab un solemne acte literari-musical.

Arenys de Mar.—Ab aplauso dels bons catòlics d' aquesta vila, els PP. Caputxins enguany, volgueren restablir l'antiga devoció á la Mare de Deu del Bonviatge, que es la titular de l'iglesia baix l'advocació de la Verge Santíssima en el misteri de la Visitació.

La festa resultá lluida com ells saben ferho. Al matí á les 7 se celebrá un Ofici, en el que hi prengué part una secció del Orfeó Seráfich cantant la missa *Te Deum laudamus* del mestre Perosi. A les 8 la «Joven-tut Seráfica» cantá l'Ofici parvo, acompanyantlo ab l'harmonium, el seráfich y fundador D. Xavier Maimí, reforçant el chor de seráfichs els obrers de l'Escola dominical, quins quedaren tant satisfets, que es de creurer ho farán aixis tots els diumenges.

A la tarde l'Orfeó cantá un solemne Trisagi Mariá de son escullit repertori. Predicá el P. Ceferino, qui feu un estudi històric de la devoció que ha tingut la vila d' Arenys á la Mare de Deu del Bonviatge. Després se feu la professó, en la que quatre novicis portaven la Mare de Deu en el tabernacle precedits de gran nombre de Terciaries y Terciaries que feyan llum á la Verge. Per últim l'Orfeó cantá els goigs á la

Mare de Deu del Bonviatge, responent tot el poble aquesta estrofeta:—
Oh Verge del Bonviatge—Guiaunos ab vostre amor.

Avant! Deu fassi que l'any vinent pugua ferse aquesta professó per el poble, aixís com enguany no més s'ha fet pel jardí exterior del Convent; y llavors que portin l'Imatge de Maria els mariners ó els obrers de l'Escola dominical, y si en el present any la festa ha resultat lluida, en l'any vinent be li podrém dir: ¡Lluidíssima!—Candi.

No podem menys que recomanar á tots els Terciari:

I. La hermosa *Vida de San Fernando Rey de Castilla y de León*, que ab gran riquesa d'estil y rectitut de criteri acaba de publicar el Rnt. Pare Fulgenci de Barcelona, Cap. Forma un folleto de unes 32 planes y's ven á 6 pessetes el 100.—II. El número extraordinari de *Ora et Labora*, de Sevilla, dedicat á celebrar en una forma molt propia als fins que perseguim la Secció de Propaganda d'aquell Seminari, el Centenari de la Independencia.—III. *El Calasancio*, revista mensual, orgue de l'associació calasancia de Vilanova y Geltrú. El que la prengui per curiositat se la quedarà per gust y conveniencia.—IV. En la impossibilitat material d'extractar una fulla que 'ns ha sigut enviada, sobre'l *Segon Congrés de Música Sagrada*, recomaném de nou als aymants de la música d'Iglesia, aquest Congrés que se celebrarà á Sevilla el pròxim mes de Novembre.

Indulgencia Plenaria.—Dia 2; Porciúncula.—4; St. Domingo, cf.—12; Santa Clara d'Assis, vg.—15; Assumpció de Maria.—16; St. Roch, cf., terciari.—18; Sta. Clara de Montefalco, vg., terciaria.—19; St. Lluís Bisbe, cf.—25; St. Lluís, Rey, cf., terciari.

Nota.—Per un decret de la Sagrada Congregació de Indulgencies, del dia 11 de Mars de 1908, se concedeix que's pugui adelantar la confessió *tres dies enters* sempre que's vulguin guanyar les indulgencies dels jubileus de la Porciúncula, Carme, Sagrat Cor, etc.; y *dos dies* solament quan se tracta d'indulgencies que's guanyan un sol cop al dia.

NOTES.—1.ª En aquest Bisbat poden guanyar 50 dies de indulgencia tots els que llegixin y propaguin nostra FULLA.

2.ª S'admeten suscripcions de 100, 50 ó 25 exemplars á 1'50, 1'00 y 0'50 respectivament, á més del import del franquítg. S'admeten sellos de correo. La suscripció á un núm. de FULLA val una pta. al any. Pago adelantat.

AB LES DEGUDES LLICENCIAS

ADMINISTRACIÓ: CONVENT DE PP. CAPUTXÍNS, OLOT

Imprempta de Successors de Joan Bonet.—1908.